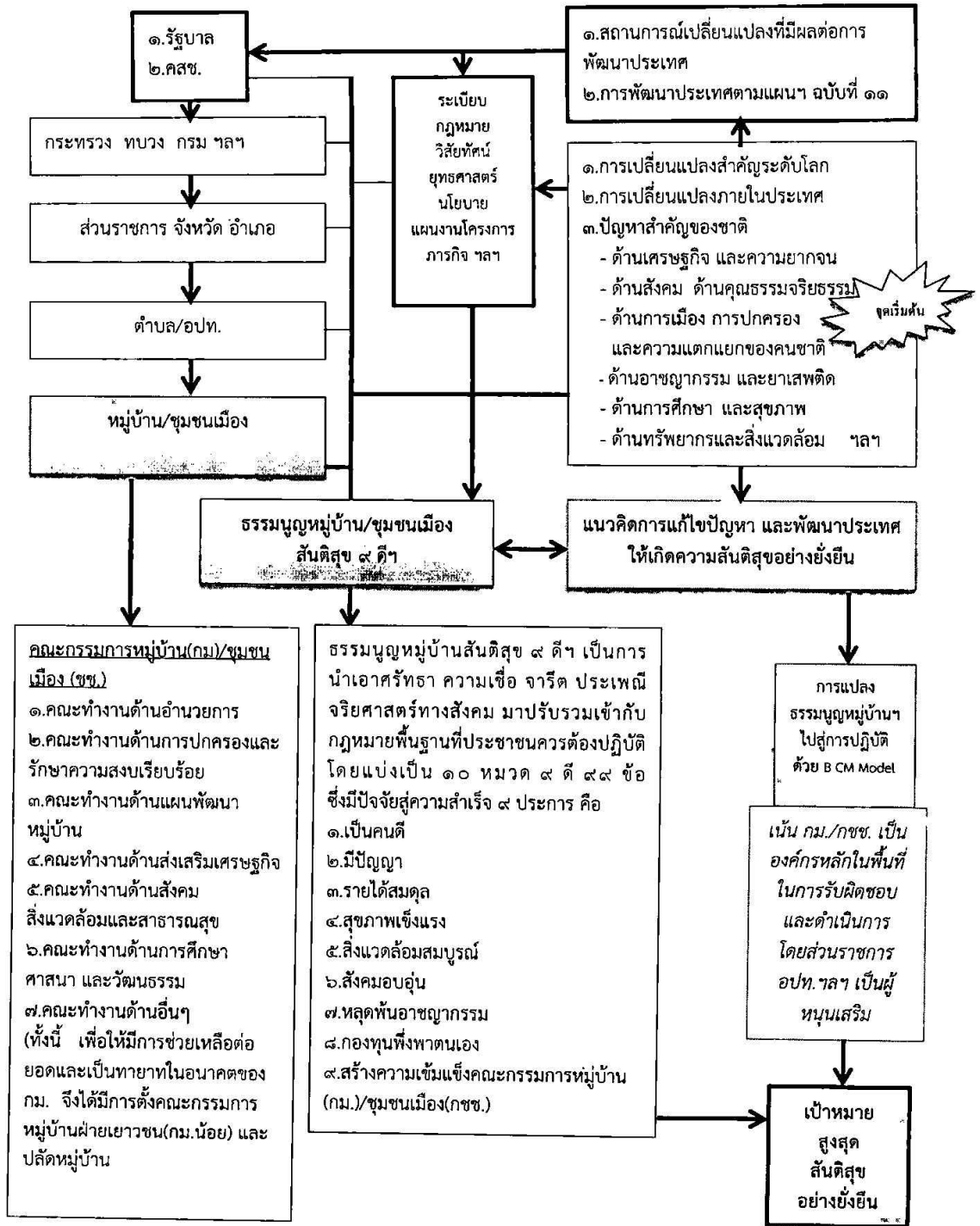

นโยบายผู้ว่าราชการจังหวัดบุรีรัมย์

นายเสรี ศรีหะไตร

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ผังแสดงความสัมพันธ์ของกระบวนการขับเคลื่อนปรัญญาสันติสุข ๙ ดี

กรอบแนวคิด

สถานการณ์เปลี่ยนแปลง

๑. ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งในระดับโลก และภายในประเทศ ซึ่งมีผลกระทบทั้งที่เป็นโอกาสและความเสี่ยงต่อการพัฒนาประเทศ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงสำคัญระดับโลก ได้แก่

๑.๑ มีกฎ กติกาใหม่ของโลกหลายด้านส่งผลให้ทุกประเทศ ทั้งด้านการค้า การลงทุน การเงิน สิ่งแวดล้อม และสังคมเพื่อการจัดระเบียบใหม่ที่สำคัญของโลก

๑.๒ มีการปรับตัวเข้าสู่เศรษฐกิจโลกแบบหลายศูนย์กลางที่จะมีผลกระทบต่อการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของไทย

๑.๓ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลกอย่างต่อเนื่อง ประเทศที่เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุจะมี รายจ่ายด้านสุขภาพเพิ่มขึ้น ทำให้งบประมาณ สำหรับการลงทุนพัฒนาด้านอื่นๆ ลดลง

๑.๔ การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลก สร้างความเสียหายแก่ผลผลิตทาง การเกษตรและ ทรัพยากรของโลก รวมทั้งกระทบต่อภาคสังคม ความยากจน การอพยพย้ายถิ่น และการ แย่งชิงทรัพยากร

๑.๕ ความมั่นคงทางอาหารและพลังงานของโลกมีแนวโน้มจะเป็นปัญหาสำคัญ ผลผลิต อาหารสู่ตลาดลดลง ไม่เพียงพอ กับความต้องการของประชากรโลก อาจนำไปสู่การเกิดวิกฤตอาหารโลก

๑.๖ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้ง ตอบสนองต่อการดำรงชีวิตของประชาชนมากยิ่งขึ้น

๑.๗ การก่อการร้ายและ อาชญากรรมข้ามชาติมีแนวโน้มขยายตัวทั่วโลกและรุนแรง มี รูปแบบและโครงข่ายที่ซับซ้อนมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ

๒. การเปลี่ยนแปลงภายในประเทศ ที่สำคัญได้แก่

๒.๑ การเปลี่ยนแปลงสภาวะด้านเศรษฐกิจ ระบบเศรษฐกิจของไทยมีความอ่อนแอด้าน ปัจจัยสนับสนุนในส่วนของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีคุณภาพการบริการของโครงสร้างพื้นฐาน กฎหมาย กฎ และระเบียบทางเศรษฐกิจที่ไม่เอื้อต่อการจัดระบบการแข่งขันที่เป็นธรรมและเหมาะสม

๒.๒ การเปลี่ยนแปลงสภาวะด้านสังคม ประเทศไทยก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุจากการมี โครงสร้างประชากรที่วัยสูงอายุเพิ่มขึ้น วัยเด็กและวัยแรงงานลดลง คนไทยได้รับการพัฒนาศักยภาพทุกช่วง วัย แต่มีปัญหาคุณภาพการศึกษาและระดับสติปัญญาของเด็ก พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ

๒.๓ การเปลี่ยนแปลงสภาวะด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทุนทรัพยากร ธรรมชาติเสื่อมโทรม การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลซ้ำเติมให้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมรุนแรง กระทบต่อผลผลิตภาคเกษตรและความยากจน

๒.๔ การเปลี่ยนแปลงสภาวะด้านการบริหารจัดการการพัฒนาประเทศ ประชาชนมี ความ ตื่นตัวทางการเมืองสูงขึ้น แต่ความขัดแย้งทางการเมือง ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ยังคงอยู่ และ ส่งผลต่อเศรษฐกิจ การดำรงชีวิตของประชาชน

๓. การประเมินความเสี่ยง ประเทศไทยจะเผชิญกับความเสี่ยงที่ต้องเตรียมการสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ ประเทศพร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ ๗ ประการ ดังนี้

๓.๑ การบริหารภาครัฐอ่อนแอ

๓.๒ โครงสร้างทางเศรษฐกิจไม่สามารถรองรับการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

๓.๓ โครงสร้างประชากรที่มีวัยสูงอายุเพิ่มขึ้น ขณะที่ประชากรวัยเด็กและวัยแรงงานลดลง

๓.๔ ค่านิยมที่ตึงามเสื่อมถอยและประเพณีดั้งเดิมถูกบิดเบือน

๓.๕ ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีแนวโน้มเสื่อมโทรมรุนแรง

๓.๖ ภาคการเกษตรเป็นฐานรายได้หลักและความมั่นคงด้านอาหารของประเทศ

๓.๗ ชุมชน(หมู่บ้าน) ท้องถิ่นเป็นกลไกที่มีความสามารถในการบริหารจัดการ

ปัญหาสำคัญพบ

แม้ประเทศไทยจะมีการพัฒนาสู่ความเจริญในทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการศึกษา ด้านเทคโนโลยีการสื่อสารและสารสนเทศ ด้านการสาธารณสุข ด้านสังคม เช่น สิทธิมนุษยชน และด้านอื่นๆ แต่จากสถานการณ์บ้านเมืองในรอบกว่าสิบปีที่ผ่านมา ประเทศไทยกลับต้องประสบปัญหาในหลายด้านที่ภาครัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนได้ร่วมกันด้วยความพยายามแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาให้ดีขึ้น แต่ปัญหาต่างๆ กลับมีความรุนแรงและทวีคูณขึ้นเป็นเงาตามตัวกับความเจริญ ซึ่งปัญหาที่สำคัญที่พบอยู่ในห้วงที่ผ่านมา เช่น ประเทศ สังคมไทยเผชิญวิกฤตความเสื่อมถอยด้านคุณธรรม และจริยธรรม และมีการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย รวมถึงเผชิญปัญหาการแพร่ระบาดของ ยาเสพติดและการเพิ่มขึ้นของการพนันโดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชน ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาด้านสุขภาพ ปัญหาด้านการศึกษา ปัญหาความยากจน ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาทางการเมืองและความแตกแยกของคนในชาติ เป็นต้น

แนวคิดในการแก้ไขและพัฒนาให้เกิดความสันติสุขอย่างยั่งยืน

จากทิศทางการเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาประเทศ หรือการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๑ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ ผนวกกับปัญหาความเสี่ยงของประเทศและ ปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมไทย พบว่าหลายประเด็นปัญหา และหลายแนวทางในการพัฒนาประเทศ มีผลกระทบต่อประชาชนในระดับหมู่บ้าน แม้ในหลายช่วงปีที่ผ่านมา รัฐบาล หน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรต่างๆ ได้พยายามดำเนินนโยบาย แผนงาน หรือกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนา ประเทศ และช่วยแก้ไขปัญหาคความต้องการหรือความเดือดร้อนของประชาชน แต่เมื่อมีการเปลี่ยนผู้บริหาร เปลี่ยนนโยบาย หรือไม่มีการดำเนินการที่ต่อเนื่อง ส่งผลให้สิ่งต่างๆ เหล่านี้ ไม่ประสบผลประโยชน์ตาม เป้าหมายที่วางไว้เท่าที่ควร และไม่มีคามยั่งยืน

หากมองจุดแข็งหรือโอกาสที่มีอยู่ จะพบว่าสิ่งต่างๆ ที่กล่าวข้างต้นมีความเชื่อมโยงกันถึงระดับ หมู่บ้าน ทั้งนโยบาย กิจกรรม หรือปัญหาของชาติหลายๆ อย่างอยู่ในหมู่บ้านชุมชน ฉะนั้น จำเป็นต้องให้ ประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบและดำเนินการพัฒนาและแก้ไขปัญหของตน และ องค์กรหนึ่งที่ได้มีการจัดตั้งไว้แล้วตามกฎหมาย คือ คณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) และคณะกรรมการชุมชน เมือง (กช.) โดยเฉพาะ กม. หากศึกษาและเข้าใจโครงสร้างอำนาจหน้าที่จริงๆ จะพบว่า กม. เป็นองค์กรใน รูปคณะกรรมการที่เป็นตัวแทนของประชาชนในหมู่บ้านทุกหมู่บ้านที่มีหน้าที่รองรับภารกิจของทุกกระทรวง หรือทุกหน่วยงานที่มีภารกิจหรือนโยบายกระทบต่อประชาชน จึงถือว่า กม. เป็นหัวใจหรือรากฐานของ แผ่นดิน

ประกอบกับนโยบายการปฏิรูปประเทศไทยในปัจจุบัน มีความต้องการที่จะเปลี่ยนประชาชน (ราษฎร) ที่เรียกว่า People หมายถึง ผู้อาศัยอยู่ในแผ่นดินประเทศไทย เพื่อให้เป็นพลเมือง ที่เรียกว่า Citizen อันหมายถึง ผู้ที่มีความรู้สึกเป็นเจ้าของแผ่นดิน รู้จักสิทธิและทำหน้าที่ตามกฎหมายกำหนด เพื่อ พัฒนาและรักษาประโยชน์ของส่วนรวม ไม่ใช่ประชาชนผู้อาศัยและรอรับการช่วยเหลือหรือรับสิ่งอย่างเดียวนั้น กระบวนการสร้างให้ประชาชนเป็นพลเมือง หากเรามุ่งเป้าหมายไปที่การสร้างความเข้มแข็งให้ คณะกรรมการหมู่บ้าน(กม.) / ชุมชนเมือง (กช.) ให้เป็นแกนนำขับเคลื่อนกระบวนการมีส่วนร่วมให้กับ ประชาชนในทุกหมู่บ้าน/ชุมชน ก็จะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจของรัฐและเกิดประโยชน์ต่อพื้นที่ของ ตนเองประชาชนพลเมืองระดับรากหญ้า โดยมีรายละเอียดของหมู่บ้าน คณะกรรมการหมู่บ้าน(กม.) / ชุมชน เมือง (กช.) และบทบาทภารกิจในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อการพัฒนาประเทศในระดับเล็กสุดแต่ครอบคลุมพื้นที่ ได้ดีที่สุด

การแก้ไข้ปัญหาและพัฒนาให้เกิดความสันติสุขอย่างยั่งยืนด้วยปัจจัยสู่ความสำเร็จ ๙ ดี

จังหวัดบุรีรัมย์จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการและทำงานขึ้นเพื่อวิเคราะห์ปัญหาและเสนอแนวทางในการแก้ไข้พัฒนาให้เกิดความสันติสุขอย่างยั่งยืน โดยนำตัวแบบการพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์รายกรณี (B-CM Model : Buriram Case Management Model) มาใช้ในการขับเคลื่อน และกำหนดเป้าหมายสูงสุดของจังหวัด คือ “บุรีรัมย์สันติสุขบนความพอเพียง ครอบคลุมเดียวกัน สายเลือดเดียวกัน ลูกหลานรักษาสันติ ๑” และกำหนดปัจจัยสู่ความสำเร็จ ๙ ประการคือ ๑) เป็นคนดี ๒) มีปัญญา ๓) รายได้สมดุล ๔) สุขภาพแข็งแรง ๕) สิ่งแวดล้อมสมบูรณ์ ๖) สังคมอบอุ่น ๗) หลุดพ้นอาชญากรรม ๘) กองทุนพึ่งพาตนเอง และ ๙) สร้างความเข้มแข็งคณะกรรมการหมู่บ้าน(กม.) /ชุมชนเมือง(กชช.)

ให้คณะกรรมการหมู่บ้าน(กม.) /ชุมชนเมือง (กชช.) เป็นองค์กรหลักในพื้นที่

คณะกรรมการหมู่บ้าน หรือ กม. กำเนิดจากพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การเป็นกรรมการหมู่บ้าน การปฏิบัติหน้าที่และการประชุม ของคณะกรรมการหมู่บ้าน พ.ศ. ๒๕๕๑

กระทรวงมหาดไทย โดยกรมการปกครองได้เสนอให้มี การแก้ไข้พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) โดยยึดหลัก “การบูรณาการคน และ บูรณาการงานในหมู่บ้าน” ทำหน้าที่บริหารจัดการเพื่อแก้ไข้ปัญหาและ พัฒนาหมู่บ้านเปรียบเสมือนเป็น “คณะรัฐมนตรีของหมู่บ้าน” ให้เกิดเอกภาพ และก่อประโยชน์สูงสุดต่อพี่น้องประชาชน ดังคำขวัญที่ว่า “ประเทศต้องมีรัฐบาล หมู่บ้านต้องมี กม.” เพราะในบทบาทอำนาจหน้าที่ของ กม. มีความครอบคลุมในการกิจของภาครัฐทุกกระทรวง ทบวง กรม ในพื้นที่หมู่บ้านที่ว่าได้ ซึ่งได้กล่าวไว้ในบทที่ ๖

ฉะนั้น หากมองความเสี่ยงและปัญหาของประเทศ ส่วนใหญ่จะกระทบต่อประชาชนในระดับหมู่บ้าน/ชุมชน และการจะสร้างให้ประชาชน เป็นพลเมือง ต้องเริ่มแก้ไข้หรือดำเนินการในระดับหมู่บ้าน โดยมี กม.เป็นองค์กรหลักในระดับหมู่บ้านรับผิดชอบ สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกครอบครัว และบูรณาการทุกภาคส่วนในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในหมู่บ้าน จังหวัดบุรีรัมย์จึงได้มุ่งเป้าหมายไปที่ การสร้างความเข้มแข็งให้คณะกรรมการหมู่บ้าน /ชุมชน โดยหน่วยงานราชการ /รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฯลฯ เป็นผู้หนุนเสริม แต่ต้องมีเครื่องมือเชื่อมและกำหนดแนวทางการดำเนินการอย่างเป็นระบบและสอดคล้องกันระหว่างปัญหา การปฏิบัติ และผู้รับผิดชอบ นั่นคือ จุดกำเนิดของธรรมนูญหมู่บ้านสันติสุข ๙ ดี คัมภีร์สร้างอนาคตที่ดีให้ลูกหลาน

ธรรมนูญหมู่บ้านสันติสุข ๙ ดี คัมภีร์สร้างอนาคตที่ดีให้ลูกหลาน

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไข้เพิ่มเติม ได้จัดแบ่งรูปแบบการบริหารราชการแผ่นดินออกเป็น ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และ ส่วนท้องถิ่น เป็นระบบการขับเคลื่อนการบริหารราชการโดยจัดตั้งและแบ่งโครงสร้างเป็นกระทรวง ทบวง กรมเพื่อดำเนินการกิจอำนาจหน้าที่และตามนโยบายของรัฐบาลอีกทั้งตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ.๒๔๕๗ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การเป็นกรรมการหมู่บ้าน การปฏิบัติหน้าที่และการประชุมของคณะกรรมการหมู่บ้าน พ.ศ.๒๕๕๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) เป็นผู้ช่วยเหลือนายอำเภอ และส่วนราชการต่างๆ ในการนำข้อราชการไปปฏิบัติในหมู่บ้าน และนำข้อเสนอ ปัญหาความต้องการของประชาชนรายงานต่อนายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในการเข้าไปแก้ไข้ และช่วยเหลือ “บำบัดทุกข์ บำรุงสุข” ให้แก่ประชาชน

ในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในหมู่บ้านของราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น ที่ผ่านมาพบว่า ส่วนใหญ่ต่างฝ่ายต่างทำ ต่างฝ่ายต่างสั่งการให้กันนั้น ผู้ใหญ่บ้าน หรือองค์กรอาสาสมัครในหมู่บ้าน ดำเนินการ จึงพบปัญหาขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน และนโยบายหรือกิจกรรมยังเป็นลักษณะหวังผลเชิงปริมาณ ไม่ได้ส่งเสริมให้เกิดผลเชิงคุณภาพจึงไม่ก่อให้เกิดความยั่งยืนเท่าที่ควร กล่าวคือ เมื่อเปลี่ยนผู้บริหารหรือเปลี่ยนนโยบาย กิจกรรมต่างๆ ก็เลียบหายไปตามด้วย ฉะนั้น เพื่อให้การแก้ไขปัญหาต่างๆ และพัฒนาสิ่งที่ตั้งงามต่างๆ ให้ดียิ่งขึ้น จำเป็นต้องมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ และมีกรอบการปฏิบัติ โดยมีคณะกรรมการหมู่บ้าน(กม.)รับผิดชอบ ในทุกกิจกรรมที่ลงสู่หมู่บ้าน เพราะปัญหาต่างๆ เกิดจากหมู่บ้าน จึงต้องแก้ที่หมู่บ้าน

ธรรมนูญหมู่บ้านสันติสุข ๙ ดี คัมภีร์สร้างอนาคตที่ดีให้ลูกหลาน ไม่ใช่กฎหมาย แต่เป็นเครื่องมือส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพ เป็นหลักจริยศาสตร์ จารัตประเพณี (Code of Conduct) ที่จะต้องปฏิบัติสืบเนื่องกันไปอย่างยั่งยืนและเป็นสัญญาประชาคม (Social Contract) ที่ทุกคน ทั้งภาคราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคธุรกิจ/เอกชน และประชาชน จะต้องประพฤติปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด

ในกระบวนการร่างธรรมนูญหมู่บ้านสันติสุข ๙ ดี ฯ ได้ผ่านกระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) คณะทำงานระดับอำเภอและระดับจังหวัด ซึ่งมีผู้แทนจากทุกภาคส่วนทั้งหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ภาคเอกชนและประชาชนร่วมกันเสนอปัญหาความต้องการ เป้าหมายและวิธีการในการสร้างความเข้มแข็งให้เกิดขึ้นภายในหมู่บ้าน/ชุมชนเมือง ผ่านกระบวนการตามตัวแบบการพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์รายกรณี (B- CM Model : Buriram Case Management Model) จนเกิดเป็นธรรมนูญหมู่บ้านสันติสุข ๙ ดี ฯ มีทั้งหมด ๙๙ ข้อ ซึ่งจากเลข ๙๙ เป็นเลขมหามงคล (เก้าหน้าเก้าดี) ให้ทุกหมู่บ้านถือปฏิบัติตาม โดยแต่ละหมู่บ้านได้มีการประชุมประชาคม และจัดพิธีถวายสัตย์ปฏิญาณสาบานตนต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และประกาศใช้ธรรมนูญฯ ของหมู่บ้าน พร้อมกันทั้งจังหวัดเมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ เวลา ๐๙.๐๙ น. (๙ โมง ๙ นาที ๙ ดี ๙๙ ข้อ) และในวันเดียวกันได้มีการจัดพิธีปลูกเสกและถวายธรรมนูญฯ จำนวน ๒,๕๔๖ เล่ม ของทุกหมู่บ้านใน ๒๓ อำเภอของจังหวัดบุรีรัมย์ ต่อพระเจ้าใหญ่ วัดศิระระเรด ตำบลมะเฟือง อำเภอพุทไธสง และถวายธรรมนูญฯ พร้อมกล่าวถวายสัตย์ปฏิญาณสาบานตนต่อพระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช (รัชกาลที่ ๑) ผู้ทรงก่อตั้งเมืองแปะ หรือเมืองบุรีรัมย์

ธรรมนูญหมู่บ้านสันติสุข ๙ ดี คัมภีร์สร้างอนาคตที่ดีให้ลูกหลาน(๑๐ หมวด ๙ ดี ๙๙ ข้อ) จะเป็นกรอบมาตรฐานให้บรรลุเป้าหมายสูงสุด “บุรีรัมย์สันติสุขบนความพอเพียง เพื่ออนาคตลูกหลานชาวบุรีรัมย์ ครอบครัวเดียวกัน สายเลือดเดียวกัน” ซึ่งมีปัจจัยความสำเร็จ ๙ ประการ (๙ ดี) คือ เป็นคนดี มีปัญญา รายได้สมดุล สุขภาพแข็งแรง สิ่งแวดล้อมสมบูรณ์ สังคมอบอุ่น หลุดพ้นอาชญากรรม จัดตั้งกองทุนพึ่งพาตนเอง สร้างความเข้มแข็งคณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.)/ชุมชนเมือง(กช.)

ซึ่งจังหวัดบุรีรัมย์เชื่อมั่นว่าด้วยความรักสามัคคีและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคนบุรีรัมย์ ครอบครัวเดียวกัน สายเลือดเดียวกัน ลูกหลานรัชกาลที่ ๑ จะร่วมแรงร่วมใจกันภายใต้การนำของคณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) และคณะกรรมการชุมชน (กช.) ขับเคลื่อนสร้างบุรีรัมย์สันติสุข โดยมีธรรมนูญหมู่บ้านสันติสุข ๙ ดี คัมภีร์สร้างอนาคตที่ดีให้ลูกหลาน เป็นเครื่องมือและแนวทางสร้างสันติสุขและความเจริญอย่างมั่นคงและยั่งยืนในทุกหมู่บ้าน/ชุมชนเมืองตลอดไป

การนำหลักวิชาการบริหารมาใช้ในการวางแผน

ในการดำเนินการกิจทุกอย่างจำเป็นต้องทำงานอย่างเป็นระบบโดยมีการนำหลักวิชาการมาใช้เพื่อให้การดำเนินการมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุด จังหวัดบุรีรัมย์ได้นำตัวแบบการพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์

รายการณี (B- CM Model : Buriram Case Management Model) มาใช้ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด เพื่อแก้ไขและพัฒนาจังหวัด โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของหน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหมู่บ้าน/ชุมชนเมือง

B – CM Model เป็นการนำแนวคิดในการวางแผนและปฏิบัติโดยการปรับทฤษฎีต่างๆ มาใช้จนเกิดเป็นรูปแบบที่เหมาะสมในการบริหารจัดการเป็นรายการณี มีความละเอียด เข้าใจง่าย และเน้นผลงานเชิงคุณภาพเป็นหลัก ซึ่งได้นำเสนอรายละเอียดและวิธีการโดยสรุปไว้ ดังนี้

บทที่ ๑ บทที่ ๒ เป็นการนำเสนอหัวใจของการวางแผนด้วย B CM Model

บทที่ ๘ การแปลงธรรมนูญหมู่บ้านฯ ไปสู่การปฏิบัติ ด้วย B CM Model โดยอธิบายถึง

- การวางแผนตามบันไดสู่ความสำเร็จ ๗ ขั้น
- การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ตามธรรมนูญหมู่บ้านสันติสุข ๙ ดีฯ (ฉบับ.๑ หรือตาราง ๑๕ ช่อง)
- ตัวอย่างโมเดลการขับเคลื่อนธรรมนูญสันติสุข ๙ ดี
- การจัดทำแผนชีวิตครัวเรือน/คุ้มบ้าน/หมู่บ้าน

บทที่ ๙ เกณฑ์ประเมินมาตรฐานหมู่บ้าน/ชุมชนเมืองสันติสุข ๙ ดี เป็นการประเมินระดับผลการดำเนินการด้วยตนเองของทุกหมู่บ้าน จากการปฏิบัติตามธรรมนูญหมู่บ้าน ฯ ทุกข้อ เพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น

จากแนวคิดการเชื่อมโยงปัญหาของประเทศสู่การพัฒนาเพื่อเป้าหมายสันติสุขที่ยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับองค์กรระดับเล็กสุดของประเทศ ในระดับหมู่บ้านคือ คณะกรรมการหมู่บ้าน(กม.)/ ชุมชนเมือง(กช.) ผ่านกระบวนการสร้างความเข้มแข็งของประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชน โดยใช้ธรรมนูญหมู่บ้านสันติสุข ๙ ดี คัมภีร์สร้างอนาคตที่ดีให้ลูกหลาน เป็นเครื่องมือและแนวทางการปฏิบัติเพื่อเชื่อมโยงภารกิจภาครัฐ หน่วยงานของรัฐ และประชาชนให้ประสานกันอย่างลงตัว เพื่อกลุ่มเป้าหมายใหญ่สุดคือประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ ด้วยตัวแบบการบริหารจัดการรายการณี (B- CM Model : Buriram Case Management Model) เพื่อสร้างกระบวนการคิดเชิงระบบ สร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตย จิตอาสาต่อส่วนรวม และความห่วงใยที่จะแก้ไขและพัฒนาบ้านเมืองให้เจริญรุ่งเรืองและมีความสงบสันติสุขอย่างยั่งยืนต่อไป

พลายบุรีรัมย์สันติสุข ๕ ดี

